

РЕШЕНИЕ

№ 1212

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ ЕВЛ. СТОЙЧЕВА
като разгледа докладваното от ИВАН АЛ. СТОИЛОВ Частно наказателно дело № 20231110203305 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248, ал. 4 от ЗИНЗС и се разглежда при закрити врати.

МОЛИТЕЛЯТ Г. К. С. - редовно призован, доведен от Затвора-София, се явява лично и с адв. Х. с пълномощно по делото.

Началникът на Затвора - София - редовно призован, не се явява. Представява се от инспектор М.М. - притежаващ удостоверение за юридическа правоспособност, приложено към заповед, с която същият се упълномощава да представлява Началника на Затвора-София.

АДВ.Х.: Да се даде ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СНЕМА самоличността на молителя:

Г. К. С. – роден на ***** г. в гр. София, неженен, осъждан, с адрес: гр. София ул. „*****“ бл.69, вх. В, ет.3, ап.46, ЕГН: *****.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДОКЛАДВА жалбата на Г. К. С. чрез упълномощения защитник адв.Х. срещу Заповед №5/07.02.2023 г., с която му е наложена мярка по чл.248, ал.1, т.2 от ЗИНС.

АДВ.Х.: Поддръжам молбата.

ИНСПЕКТОР М.: Оспорвам молбата.

АДВ.Х.: Моля да се изиска справка от Началника на затвора - София към инкриминираната дата 05.02.2023г. във въпросното спално помещение №2, 11-та група, кои са задържаните лица, които са били на мястото на извършеното твърдяно деяние, послужило за Началника на затвора за налагане на тази мярка, като ние твърдим, че едно от лицата е Кирил Пламенов Гигов, който също е наказан по реда на чл.102, вр. чл.111 от ЗИНЗС за намиране на същите вещи и с оглед използване на правото за не наказване за едно и също действие на две лица, моля да бъде изискана такава справка и да бъде извършен разпит на това лица и евентуално, ако има и други лица по отношение на описано във фактите на Заповед №5/07.02.2023г.

ИНСПЕКТОР М.: Предоставям на съда колко е основателно искането на защитата.

СЪДЪТ счита следното:

Съдът е сезиран със Заповед, която е издадена на основание чл.248, ал.2, вр. с ал.1, т.2 от ЗИНЗС и която заповед съгласно волята на законодателя подлежи на обжалване пред Районен съд, за разлика от дисциплинарните

наказания по чл.101 от ЗИНЗС, които, също съгласно волята на законодателя и по смисъла на чл.111, ал.6 от ЗИНС, подлежат на обжалване пред Административен съд. В тази връзка съдът не намира за необходимо да изяснява обстоятелства свързани със събитията от 05.02.2023 г., доколкото за тези събития е издадена друга Заповед №58/07.02.2023 г., с която е наложено дисциплинарно наказание по чл.101, т.5 от ЗИНЗС и която заповед подлежи на обжалване пред Административния съд. Смисълът на мярката по чл.248, ал.1, т.2 ЗИНЗС е прилагането ѝ не по конкретен повод, а за грубо и системно нарушаване на установения ред, което предполага предходни наложени дисциплинарни наказания. В тази връзка съдът не намира за необходимо да изследва обстоятелствата свързани със събитието от 05.02.2023г., за което има друг ред на установяване и не пред този съд. В тази връзка **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на защитата.

АДВ.Х.: Нямаме други доказателствени искания.

МОЛИТЕЛЯТ С.: Нямаме други доказателствени искания.

ИНСПЕКТОР М.: Нямам други доказателствени искания

СЪДЪТ на осн. чл.283 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ.Х.: Оспорваме изцяло Заповедта на началника на Затвора-София и считаме същата за неправилна и незаконосъобразна. Основният наш аргумент

е, че тази заповед е издадена преди да е влязла в сила заповедта, която Вие цитирахте № 57/07.02.2023г., която ние твърдим, че не е връчена на задържаното лице, не е сведено до нашето знание преди да е влязла в сила и липсва каквато и да е системност на извършване на нарушения, за да може да бъде приложена мярката по чл.248, ал.2 ЗИНЗС. Разбира се волята на законодателя е такава, че тази мярка да се слага в режим на крайност, а не при груби и системни нарушения на режима при изпълнение на наказание или търпене на мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Моля да обърнете внимание какви са предишните две нарушения. Със Заповед от 18.01.2023г. за това, че е използвал мобилен апарат, като в самите обяснения, както и в приобщените към административната преписка доказателства е видно, че става въпрос за мобилен телефон без поставена СИМ карта и без възможност за комуникация, каквото е установено от администрацията на затвора, т.е. използването на този мобилен апарат не е било с цел провеждането на разговор. Втората заповед от 14.12.2022г. на Началника на Затвора е за отказ да му бъде направен уринален тест за употреба на наркотици. Считам тази заповед изцяло за нищожна, тъй като нито ЗИНЗС, нито правилника, който е към този закон, предвиждат какъвто и да е ред за взимане на уринални проби от обвиняеми или подсъдими лица, тъй като и както в конкретния случай отказът от такъв акт не може да се ползва във вреда на задържаното лице, тъй като той все още е подсъдим по НОХД 3304/2022 г. на СГС, НО, 30-ти състав и с оглед установяването и тепърва изслушването на множеството ДНК експертизи, както и експертизи на други следи от биологичен произход абсолютно и с цел запазване неговото право на защита сме депозирали желанието си по никакъв начин без предвидения или в разрез на предвидения в НПК ред срещу него да се взимат такива мерки, които след това могат да бъдат използвани във висящото наказателното производство, с оглед утежняване на неговото положение. Считаме, че тези две заповеди са нищожни. Първо с оглед липсата на мотиви, второ с оглед липсата на фактическа обстановка, която да разкрива административни нарушения, за което да бъде произнасяно и дисциплинарно наказание. С оглед заповед №5/07.02.2023г. основният аргумент е факта, че към тази дата липсва елемента системност, тъй като освен тези две посочени преди малко заповеди не съществува трета, която да е влязла в законна сила, която да установява по такъв начин, че системно да се нарушават правата или задълженията на

лишени от свобода и на задържанията, какъвто е конкретният случай. Единственият мотив в тази заповед е че поведението на задържания С. е предпоставка за настъпване на вреди за самия него или за останалите лишени от свобода и задържани лица, като извършените от него деяния се определят като системно нарушение на закона. Аз считам, че самия фактическа състав за приложението на чл.248, ал.1 т.2 от ЗИНС е абсолютно незавършен. Няма условие за извършване на толкова тежки нарушения, които да могат да бъдат квалифицирани като такива по чл.248, ал.1 т.2 от ЗИНЗС. Моля да имате предвид, че грубото и системно нарушаване на установения ред следва да бъде извършен с определена цел, а именно да застрашава сигурността на администрация, дори съдът да приеме, че има такива наказания, те не са влезли в сила и не представляват груба нарушаване на установения ред. Това, че е ползвал мобилен апарат или отказът да се направи уринарен тест за употреба на наркотици не е грубо нарушение. Още повече то не застрашава сигурността, както неговата така и на други пребиваващи лица в условията на затвора. Има чрез препращане една легална дефиниция на грубото и системно нарушаване на установения ред, тя е в чл.100, ал.2, т.8 ЗИНС като и единствено там са направили опит законодателят да обобщи кои обстоятелства биха били от категорията на грубо нарушаващи реда на затвора - опит за внасяне на оръжие, на наркотици, опита за внасяне на други застрашаващи живота вещества, като и трите категории служат и могат да послужат само за бягство от затвора или нападение над служители на затвора. От по-завишена степен да се води до такава степен, че това лице да бъде отделено от други лица и то чрез действията си да застрашава изцяло реда в мястото за лишаване от свобода до такава степен, че да подготвя свое или чуждо бягство. Такива обстоятелства по никакъв начин не са установени. Аз считам, че и двата признака от обективна страна на дисциплинарното наказание липсват, от една страна липсва системност, тъй като третото дисциплинарно нарушение към момента на датата на издаване на тази Заповед №5/07.02.2023г. не е юридически факт и не е влязла в сила. На второ място липсва каквато и да е мотивировка по отношение на факта грубо нарушаване на установения ред с определена цел, да застрашава сигурността на лицата, които се намират в затвора. Тази заповед формално юридически също е нищожна, поради липсата на мотиви, а самото изречение, че поведението на задържания С. е предпоставка за настъпване на вреди

предполага едно предположение т.е. никакви обективни факти и критерии за това. В самата заповед не е цитирана третата заповед, с която е наложено дисциплинарно наказание, тъй като към тази дата такава заповед не е съществувала. Моля да обърнете внимание на самата номерация на Заповедите. Тази е №5/07.02.2023г., заповедта, която съдът цитира е от същата дата но е №57, около 50 номера повече в един и същи ден, при една фактическа обстановка. Моля да обърнете внимание и на факта, че чл. 102 от ЗИНЗС при определяне на всички мерки вкл. и тези по чл.248 ЗИНЗС изисква както от администрацията на затвора, така и от проверяващия съд, да се подложи на внимателен анализ и отношението на задържания към дисциплинарното нарушение, характера и тежестта на извършеното нарушение, както и поведението на санкционираното лице преди това. Видно от самата Заповед №5 още при влизане за претърсване в спалното помещение С. е извадил от горнище на анцуг 1 бр. флаш памет и я е предал доброволно. Конкретно административно наказващия орган е описал поведението на задържаното лице преди извършване на дисциплинарното нарушение, както твърди дисциплинарния орган. Аз считам, че тази заповед е неправилна и незаконосъобразна. Това наложено наказание „настаняване за постоянно заключено помещение“ е изключително тежка мярка и несъразмерна с оглед дисциплинарните нарушения, които евентуално е извършил задържаното лице. Моля съда изцяло да отмени тази заповед на Началника на затвора.

МОЛИТЕЛЯТ С.: Няма какво да добавя. Адвокатът ми всичко каза.

ИНСПЕКТОР М.: Моля да потвърдите заповедта на Началника на Затвора-София като правилна и законосъобразна. Същата е издадена при спазване на материалните и процесуалните изисквания на закона. С оглед изложеното Ви моля да потвърдите Заповедта като правилна и законосъобразна и отхвърлите жалбата като неоснователна.

СЪДЪТ счита следното:

Жалбата е подадена срещу Заповед №5/07.02.2023 г. на Началника на Затвора - София, с която на Г. С. е наложена мярка настаняване постоянно в заключено помещение без право на участие в колективни мероприятия. Доколкото не се установява противното, съдът приема, че жалбата срещу заповедта е подадена в 3-дневния срок, считано от връчване на заповедта на

молителят Г. С..

По съществото съдът счита следното:

Настоящото производство касае мярка по чл.248, ал.1, т.2 от ЗИНЗС и не визира дисциплинарно наказание, каквото се налага по реда на чл.104, ал.1 от ЗИНЗС. В този смисъл и редът за обжалване е различен. Заповедите за дисциплинарно наказание се обжалват пред АССГ в случая, чиито решения подлежат на касационен контрол пред тричленен състав на Административния съд, а мярката, предмет на обжалваната заповед и по смисъла на чл.248, ал.4 от ЗИНЗС, подлежи на обжалване пред СРС с решение, което е окончателно, доколкото на обжалване подрежат само решенията на Административния съд, както е посочено в чл.111, ал.7 от ЗИНЗС.

В случая обжалваната заповед № 5/07.02.2023 г. е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.248, ал.2 от ЗИНЗС, а именно от Началника на Затвора.

Наложена е спрямо лице, което е обвиняем към настоящия момент по висящо наказателно производство. Законодателят е предвидил две алтернативни възможности за налагане на тази мярка. Първата е грубо нарушаване на установения ред, като критерий за грубо нарушение може да се намери в чл.100 ал.2 от ЗИНЗС.

Второто алтернативно основание е системно нарушаване на установения ред. В тази връзка съдът констатира известно вътрешно противоречие в самата заповед, а именно противоречие между обстоятелствената част и диспозитива. В обстоятелствената част на Заповед №5/07.02.2023 г. като нейно основание се посочва системно нарушение на установения ред. В диспозитива не се споменава, че основанието е системност на нарушаване на определения ред, а се сочи грубо застрашаване на установения ред. В тази връзка съдът ще отдаде приоритет на обстоятелствената част, защото там би трябвало да се намират мотивите на наказващия орган, които да аргументират наложената мярка в диспозитива. От тази гледна точка безспорно е, че заповедта визира системност при нарушаване на установения ред. В наказателноправната доктрина понятието „системност“ е с ясна определена дефиниция, която визира поне три еднотипни противоправни прояви. В случая по преписката са налице общо три заповеди за налагане на

дисциплинарни наказания. Първата по време е Заповед №693/14.12.2022г., с която на основание чл.101, т.1 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание - писмено предупреждение за отказ от уринарен тест. Следващата по време е Заповед №26/18.01.2023 г., с която на основание чл.101, т.5 ЗИНЗС е наложено наказание лишаване от хранителна пратка за три месеца, заради установено държане на мобилен телефон и третата заповед, основанието на която изрично се цитира и в обжалваната Заповед, а именно Заповед №58/07.02.2023 г., с която е наложено същото наказание - лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца за държане на 1 бр. флаш-памет, 1 бр. мобилен апарат открит в опаковка от кроасан.

Законодателят изрично е посочил, че в случая, за да е оправдана мярката по чл.248, ал.,1 т.2 ЗИНЗС трябва да е налице системност на налаганите дисциплинарни наказания. Дисциплинарните наказания, както съдът посочи, че налагат със съответните заповеди по реда чл.104, ал.1 от ЗИНЗС. За да бъде доказана тази системност на дисциплинарните наказания, не е необходимо всички заповеди да са влезли в сила, но е необходимо те да бъдат предявени на задържания преди заповедта по чл. 248, ал.2 от ЗИНС, т.е. самите заповеди да бъдат връчени преди процесната заповед. В случая и доколкото все пак се визира само системност в обстоятелствената част на обжалваната заповед, само две от заповедите са връчени на задържания преди нея, а именно Заповед № 693/14.12.2023г. и Заповед №26/17.01.2023 г. Третата цитирана Заповед № 58/07.02.2023 г., видно от отбелязването в нея, е връчена на Г. С. на 08.02.2023г. Това е един ден след изготвяне и връчване на настоящата заповед №5/07.02.2023 г., което е станало на 07.02.2023 г. В този смисъл липсва доказана системност, а доколко се касае за грубо застрашаване на установения ред, при положение, че няма такива мотиви в заповедта и в обстоятелствената част, съдът не счита за необходимо да се впуска в анализ.

Предвид всичко гореизложено и на основание чл.248, ал.4, вр. чл.111, ал.6, т.2 от ЗИНС, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №5/07.02.2023г. на Началника на Затвора гр. София.

РЕШЕНИЕТО на съда е окончателно.

Протоколът е изготвен в с.з., което приключи в 14.10 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____